

REKENHOF

De maximumfactuur in de verzekering voor geneeskundige verzorging

*Verslag van het Rekenhof aan de Kamer
van Volksvertegenwoordigers*

---

*Verslag goedgekeurd in de algemene vergadering
van het Rekenhof van 13 april 2005*

Samenvatting

De wettelijke regeling inzake de maximumfactuur voor gezondheidszorgen wil aan alle gezinnen en alleenstaanden in België waarborgen dat hun persoonlijk aandeel, voor verstrekking van geneeskundige verzorging tijdens een bepaald jaar, tot een maximum wordt beperkt. Bedoeling is om gezinnen en alleenstaanden met een laag of bescheiden inkomen zonder voorkeurstatuut in de ziekteverzekering, jongeren onder de 19 jaar met hoge ziektekosten en chronisch zieken een betere bescherming te bieden. De regeling omvat drie luiken: de *sociale MAF*, de *inkomens-MAF* en de *fiscale MAF*.

Het doel van het onderzoek bestond erin na te gaan of de reglementaire bepalingen inzake de maximumfactuur werden nageleefd en de bestaande (uitvoerings)problemen te inventariseren. Het concentreerde zich op de uitvoering van de sociale MAF en de inkomens-MAF. Hierbij werd onderzocht of de nodige organisatorische en procedurele maatregelen werden genomen om de regeling tijdig en correct uit te voeren, en werd concreet nagegaan in welke mate de maximumfactuur op een correcte, snelle wijze wordt uitbetaald.

Het onderzoek werd uitgevoerd bij het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) en bij de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (HZIV). Vertrekkende van persoonsgegevens en gegevens omtrent de evolutie van de persoonlijke aandelen van deze personen uit twee gegevensbestanden, door de HZIV ter beschikking gesteld, werd nagegaan welke bedragen „wanneer” aan deze personen werden terugbetaald. Via gegevens uit een inkomensgegevensbestand van het RIZIV werd de rechtmatigheid van deze uitbetalingen steekproefsgewijs geverifieerd. Voorts werd gebruik gemaakt van vragenlijsten, interviews en informatie die in de notulen en de documenten van de geauditeerde instellingen voorhanden zijn.

Uit het onderzoek blijkt dat, wat de remgelden van het MAF-jaar 2002 betreft, de opvolgingsgraad van de terugbetalingen aan gezinnen met een (reeds) vastgesteld recht op terugbetaling van persoonlijke aandelen in de HZIV ongeveer 90% is. Omdat de regeling „maximumfactuur” slechts anderhalf jaar in voege was en er bovendien een inhaaloperatie moest worden uitgevoerd voor de remgelden van het kalenderjaar 2001, mag dit als een vrij goed resultaat worden beschouwd. De terugbetaling aan de resterende 10% gezinnen met een vastgesteld recht in de HZIV was echter onvoldoende. Voornaamste oorzaken hiervoor zijn: de complexe gegevensuitwisseling en het feit dat de HZIV zijn maandelijkse betalingen met betrekking tot een bepaald MAF-jaar staakt op het tijdstip dat de remgelden van dit MAF-jaar ter uitvoering van de fiscale MAF worden verzonden naar de Administratie voor Belastingen en Invordering.

Wat de sociale MAF betreft, werd vooral vastgesteld dat er tussen de FOD Sociale Zekerheid en de verzekeringsinstellingen nog geen procedure bestaat om de correcte toekenning van de sociale MAF mogelijk te maken voor gezinnen waarvan één of meerdere gezinsleden het statuut van gehandicapte heeft. Ook bij de inkomens-MAF werden diverse tekortkomingen vastgesteld. Zo worden zowel bij het opvragen van de gezinsinkomsten, de keuze van het inkomstenrefertejaar als bij het toepassen van de manuele procedure, reglementaire toepassingsproblemen gesignaleerd. Wat de gegevensoverdracht voor de uitvoering van de fiscale MAF betreft, werd vastgesteld dat voor een klein aantal dossiers van de HZIV een beperkt maar reëel risico van dubbele betaling bestaat tussen de sociale en inkomens-MAF enerzijds en de fiscale MAF anderzijds.